

Hans Dupont 'Hamrahi'

Ruud van der Helm over Hans Dupont

Voor mij als Heerlens bülleke begon en eindigde de wijde wereld lang geleden nog achter de kam van het Kunrader Plateau, de kiezelkop van Vrouwenheide en het zilverzand van de Heksenberg. En nog altijd meet ik de afstanden zoals die naar het einde van de wereld af aan het traject Heerlen-Valkenburg, Heerlen-Maastricht. Om uit Heerlen weg te komen, moet je altijd klimmen. En dat is Hans Dupont samen met zijn vrouw en vrienden gelukt, zoals te lezen is in deze caleidoscopische bundel. Als enthousiast en plezierig verteller leidt hij de lezer rond door zijn bonte wereld, die alles lijkt te omvatten behalve de Poolstreken. Maar zelfs al levert Dupont het bewijs dat de wereld veelomvattender is dan de Mijnstreek, toch tovert hij hier onnavolgbaar zijn streek uit de hoge hoed. En niets heeft hem daar ooit van kunnen vervreemden. Dat hoeft ook niet. Een jeugd in een van Nederlands meest ondergewaardeerde steden blijkt een rijkdom voor het leven. Dit boek is een hommage aan die jeugd, maar ook aan vriendschap en liefde.